

ἀριστεράν ἔχων ἐπὶ τῆς πλευρᾶς, τὴν δὲ δεξιάν ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἐν μεγάλῃ στολῇ ἀρχιστρατήγου· διότι ἅμα κλειδωθείς εἶχε σπεύσει νὰ φορέσῃ τὴν στολὴν τοῦ ἰδίου μεγάλου Δουκὸς. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ μέγας Δούξ ἐξεκαρδίσθη γελῶν.

Εἶπομεν ἄλλοτε ὅτι εἰς τὴν Ῥωσσίαν ὑπάρχουσι δύο μερίδες, ἡ τῶν ξένων ἢ καὶ γερμανικῆ λεγομένη, διακρινομένη πάντοτε διὰ τὴν περὶ τὸ πολίτευμα αὐτῆς φρόνησιν καὶ ἐπιτηδειότητα, καὶ ἡ τῶν παλαιῶν Μοσκοβιτῶν, παναύργος, κατακτητικὴ καὶ αὐθάδης. Ὁ Κόμης Νεσελρόδ ἦτο κατ' αὐτοὺς τοὺς τελευταίους καιροὺς ὁ ἀρχηγὸς τῆς μερίδος τῶν ξένων· ὁ δὲ πρίγκηψ Μεντζικῶφ, ὁ πολυθρύλλητος μετὰ τὴν εἰς Κωνσταντινούπολιν τελευταίαν πρεσβείαν του, ὁ μέγας σημαιοφόρος τῶν παλαιῶν Μοσκοβιτικῶν ἰδεῶν καὶ ἀξιώσεων. Ἐβδομηκοντούτης τὴν ἡλικίαν, ἔχει ἀνάστημα μέτριον, τὴν κόμην βραχεῖαν καὶ λευκὴν, τὴν κεφαλὴν μικράν, τὸ μέτωπον ὀστεώδες καὶ πλατὺ, τοὺς χαρακτῆρας τοῦ προσώπου γωνιώδεις καὶ ξηροὺς, τὸ ὄμμα πλήρως γοργότητος· τὸ δὲ βᾶδισμα ὑπερήφανον, ἀλλ' ὀπισθοῦν βεβρὺ ὡς τραυματισθεὶς τὸ 1826 εἰς τὴν Βάρναν. Συγκαταριθμούμενος μετὰ τῶν πλουσιωτέρων ἀριστοκρατῶν τῆς Αὐτοκρατορίας ἔχει χιλιάδας χωρικῶν καὶ τόσα ὑποστατικά, ὥστε θεωρεῖται διὰ τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ποιότητα αὐτῶν ὑπέρτερος καὶ τῶν μεγαλητέρων τῆς Ἀγγλίας κτηματιῶν. Καὶ ὅμως ἡ οἰκονομία του εἶνε ἀπαραδειγματίστος· ἐάν τις πιστεύσῃ τοὺς καλῶς περὶ τούτου πληροφορημένους, ἡ οἰκονομία του καταντᾷ εἰς τὸν ἔσχατον ἐκείνου ἔρον εἰς τὸν δίδομεν ἄλλην ὀνομασίαν. Ὁ Μεντζικῶφ, εἰς τὸν ἰδιωτικὸν αὐτοῦ βίον διάγει ὡς παλαιὸς βογιάρος· εἶνε οὐξύθυμος, δεσποτικὸς, δύστροπος, προστάζει ὡς κυρίαρχος, καὶ ὅταν ἡ ὀργὴ ἀνάψῃ τὸ αἷμά του γίνε-ται τρομερός.

Ἀξιοῦσί τινες ὅτι ἐν ᾧ εἶνε αὐλόδουλος τολμᾷ νὰ δίδῃ προσοχὴν εἰς τάσεις τινὰς ἐναντίας εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς αὐτῆς. Λέγουσιν ὅτι πολλάκις ἀδιαφορεῖ τί θέλει ἡ αὐτῆς, καὶ ὅτι εἶναι ἄνθρωπος ἀνεξαρτήτων ἰδεῶν. Ἀγαθὴ τύχη ἐπανέρχεται εἰς τὴν μνήμην του, ἐγκαίρως πάντοτε, τίνος τύπου ἄνθρωπος εἶνε καὶ ὁποῖον ὄνομα φέρει. Διὰ τὴν εὐλάβειάν του ὅμως ταύτην πρὸς τὴν ἀνωτάτην ἐξουσίαν, ἀποζημιούται ἐκδικούμενος τοὺς ὁμοίους του· τοὺς καταπολεμᾷ διὰ τοῦ τόξου τῆς σατύρας, καὶ εἰς τὴν Πητρούπολιν ἀπολαύουσι φήμης πολλῆς εὐφύας, ἀλλ' ὑπερβολικῆς κατ' ἐμὴν ἰδέαν, τὰ τοῦ πρίγκηπος Μεντζικῶφ λογοπαίγνια. Ἐν μόνον ἐκ τούτων, ἀναγόμενον εἰς τὴν πρίγκηπα Τσερνισὸφ φέρομεν εἰς παράδειγμα, ὡς ἀληθῶς εὐφύες.

Ὁ πρίγκηψ αὗτος, Ἀλέξανδρος τὸ ὄνομα, ἐκυρίευσε κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ 1814 μικρὰν τινα πόλιν τῆς Γερμανίας, καὶ ἡ σύζυγός του ἀδιακόπως ὠμίλει περὶ τῆς πολιορκίας τῆς πόλεως αὐτῆς ὡς ἐκ τῶν μᾶλλον αξιομνημονεύτων. Εὐρισκομένη εἰς συναναστροφὴν τινα, — Καλέ, ἀνέκραξε, προσποιουμένη ὅτι ἐλησμόνησε, πῶς ὀνομάζεται ἡ πόλις τὴν ὁποίαν ἐκυρίευσεν ὁ Ἀλέξανδρος; — Βαβυλών, Κυρία μου,

ἀποκρίνεται ὁ Μεντζικῶφ μετὰ πολλῆς ὑποκλίσεως.

Ἡ πρὸς τοὺς ξένους ἀποστροφή τοῦ Μεντζικῶφ εἶνε ἡ μᾶλλον δυσεξήγητος τῶν διαθέσεων αὐτοῦ. Κανένα ξένον δὲν δέχεται, ἴσως φοβούμενος τὴν εἰς τὴν Ῥωσσίαν ἐπιρροήν του. Καὶ ὅμως δὲν ἐβλάψαν οἱ ξένοι τὴν Ῥωσσίαν· μάλιστα καὶ ἐδόξασαν τὰ ὄπλα τῆς. Πέτρος ὁ μέγας, ὅστις διέκρινε καλῶς τοὺς ἀνθρώπους, ἀφ' οὗ προήγαγεν εἰς τὸσον ὑψηλὸν βαθμὸν τὸν πρόπαππον τοῦ Μεντζικῶφ πλακουντοποιὸν ὄντα, ἀνέδειξε καὶ τὸν Γενουαῖον Λεφόρ ναύαρχον, καὶ, ὡς λέγουσι, βασιλέα τῆς Νοβογοροδίας, διότι θὰ ὤφειλε βεβαίως αὐτῷ ὑπερμεγίστας ὑπηρεσίας. Ὁ Φελδμαρεσσάλιος Μύνιχ, ὅστις καταπολέμησε τοὺς Τούρκους, ἦτο γέννημα τοῦ Ὀλδεμבוύργου, καὶ ὁ Λόρδος Κέιτ ἦτο Σκώτος. Ὅλοι οὗτοι οἱ ξένοι δὲν ἐζημίωσαν, φρονούμεν, τὴν Ῥωσσίαν. Καὶ ὁ Ἄγγλος δὲ Ἐλφρενστὼν, οὔτε αὐτὸς τὴν ἐβλάψεν εἰς Τσεσμέν. Ὁμολογητέον ὅτι ταῦτα δὲν ἐλαττοῦσι τὸ κλέος τῶν ἀθλῶν τοῦ Ῥωμαντσῶφ, οὔτε κατ' οὐδὲν σμικρύνουσι τὴν ἀγρίαν δόξαν τοῦ Σουβαρόφ. Καθὼς ὅμως οὗτος, ἀφ' οὗ ἐπέρασεν ἐν στόματι μαχαίρας εἴκοσι χιλιάδας κατοίκων, γυναῖκας, παῖδια καὶ γέροντας, εἰς μίαν πόλιν κυριευθεῖσαν ἐξ ἐφόδου, ἠδύνατο νὰ γράψῃ καὶ ἔγραψεν εἰς Αἰκατερίνην τὴν Β' αὐτὸ Ἰσμαήλιον εἶνε εἰς τοὺς πόδας τῆς Αὐτοκρατορίσσης μου, ὁμοίως πρέπει νὰ νικῶμεν ἐαυτοὺς, ἡσάκις δυσκολευόμεθα ν' ἀποδώσωμεν εἰς τινα ξένον τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ μέρος ἐκ τῆς δόξης ἡμῶν.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

I. M. P.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΣΑΜΟΥ

—000—

Ἀγγέλλω ὑμῖν, ὅτι ἐφέτος ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἐγένοντο δύο οὐσιώδεις ἀνακαλύψεις κατὰ τὴν Ἀστυπαλαίαν (α) (νῦν Κάστρον) τῆς φιλιτάτης

(α) Ἡ Ἀστυπαλαία κεῖται πρὸς νότον τῆς νήσου Σάμου καὶ πρὸς βορρᾶν τοῦ λιμένος Τυγανέου, ἧς τὰ εἰρημια μάρτυροισι τὴν ἔκτασιν καὶ τὸ μέγεθός τινος καὶ τοῦ φρουρίου αὐτῆς, τὰ τεῖχη τοῦ ὁποῖου, καθ' Ἡρόδοτον Γ'. 54, εἶχον 15 πόδας ὑπὲρ τοῦ ὄρους, τὸ δὲ πλάτος αὐτῶν ὑπὸ 10 ποδῶν, καὶ εἰς διάστημα 16 ποδῶν ὑψῆστο πύργος, ἐξ ὧν ἀόζειται εἰς λεγόμενος νῦν Βιγλίτσα, ὡς καὶ ἴσχη εἶναι ὁμοίαν τούτου. Ταύτην ὥκισαν τὸ πρῶτον ὁ Γερμερίων καὶ ὁ Πρακλῆς Ἐπιδαύριοι περὶ τὸ 1130 π. Χ. κατὰ Raoul Robette Γ. III p. 95, ἔτι ἀπεδύθησαν ἐκ τῆς Ἐπιδαύρου ὑπὸ τοῦ Διοφάντου καὶ Ἀργείων. Μετὰ ταῦτα ἀχύωσαν αὐτὴν ὁ Πολυκράτης, ἀφ' οὗ ἤρξατο μετὰ τῶν ἀδελφῶν Πανταχνιάτου καὶ Σιλοσάντου τὴν ἐξουσίαν ἀπὸ τοῦ πατρὸς Διάκου ἐνῶ οἱ Σάμιοι ἐπανηγύριζον τὴν ἑορτὴν τῆς Ἡρας τὸ 537 (Πολυαίν. στρατ. Α'. λγ'). Ἐν ταύτῃ ὑπῆρχε τὸ μέγαρον τοῦ Πολυκράτους (ὁ αὐτὸς ΚΓ') ὑπὲρ ὃ Κκαλιγούλας χθελίσε ν' ἀνεγείρῃ τὸ 37—40 μ. Χ. (Ἐστρ. Ζ'. 13), τὸ ἐξ ἐνενηκοντα

μου πατρίδος Σάμου δύο ἀγαλμάτων καὶ τεσσάρων μαρμαρίνων πλακῶν ἐμπεριεχουσῶν κατάλογον ἀθλητῶν.

Τὰ μὲν δύο ἀγάλματα ἔχοντα ὕψος σχεδὸν ἐνὸς Γαλλικοῦ μέτρου, εἰσὶν ἐξαιτίας καλλονῆς καὶ ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν αὐτῶν πιθανολογεῖται, ὅτι τὸ μὲν εἶναι ὁ Βάκχος, τὸ δὲ ἡ Ἄρτεμις, ἃτινα ἀνεκάλυψε μὲν ὁ γεωργὸς Ἀνδρέας Μαυρογεωργίου, καλλιερῶν τῶν ἀγρῶν αὐτοῦ κείμενον βορειοδυτικῶς τῆς Ἀστυπαλαίας, ἐπώλησε δὲ εἰς τὸν Ἡγεμόνα κύριον Ἰω. Γκίαν ἀντὶ χιλίων γροσίων, ἧτοι δραχμῶν 250.

Αἱ δὲ τέσσαρες πλάκες ὁμοῦ μὲ δύο ἠκρωτηριασμένας κεφαλὰς, μίαν χεῖρα γυναικείαν, κτλ. ἀνεκαλύφθησαν ὑπ' ἐργατῶν εἰς τὴν πρὸς δυσμὰς τῆς Ἀστυπαλαίας ἀνοιγομένην ἀμαξήτην ὁδὸν, καὶ μεταφέρθησαν εἰς τὸ ἐν τῇ χώρᾳ ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον.

Ἐκ τῶν ἐπομένων τούτων ἐπιγραφῶν μανθάνομεν ὅτι ἐτελοῦντο ἐν Σάμῳ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, ὧν μετεῖχον καὶ ξένοι ἀθληταί, αἵτινες ἐβραβεύοντο, ὡς καὶ οἱ ἐντόπιοι· ἐνεγράφοντο δὲ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς πλάκας ἢ εἰς στήλας, ἃς ἔθετον ἐν οἰκείῳ τόπῳ πρὸς ἀμιλλαν κατὰ τὸ ἔθος.

Α.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ ΔΙΑΦΑΝΟΥ(Σ)
ΘΥΡΕΑΜΑΧΙΑΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ ΔΙΑΦΑΝΟΥ(Σ)
ΔΟΛΙΧΩΙ
ΖΩΙΛΟΣ ΖΩΙΛΟΥ
ΣΤΑΔΙΩΙ
ΖΩΙΛΟΣ ΖΩΙΛΟΥ
... ΝΗΜΟΥ ΚΑΙ ΚΡΟΝΙΩΝΟΣ
ΚΑΤΑΠΑΛΤΗ
ΜΕΝΕΣΘΕ(Υ)Σ ΜΕΝΕΣΘΕΩΣ
ΑΚΟΝΤΙΩΙ
ΕΠΗΓΟΝΟΣ ΕΠΗΓΟΝΟΥ
ΤΟΞΩΙ
(ΜΗ)ΤΡΟΔΩΡΟΣ ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥ(Σ)
ΟΠΛΟΜΑΧΙΑΙ

περίπου βημάτων διάμετρον ἔχον ἀμφιθέατρον, εἰς αἱ βαθμίαι καὶ τμήματα ἐκ μαρμάρου μαρτυροῦσι τὴν ὑπαρξὴν αὐτοῦ, καὶ τοὶ ὁ ἐν τῇ μέσῳ αὐτοῦ φαινόμενος κλίβανος ἐπραγματεύετο ἐπὶ πολλὰ ἔτη μάρμαρα ἐκ ταύτου πρὸς κατασκευὴν τιτάνου· ὁ ναὸς τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος, εἰς ἣν ἀνεκαλύφθησαν πρὸ δύο ἑτῶν· εἰς δὲ τὰ προκείμενά της ἦσαν ἰδρυμένοι δύο ναοί, ὁ τοῦ Ἐλευθερίου Διὸς καὶ ὁ τοῦ Παισιδῶνος, ὧν τρέκοντα περίπου κίλινδροι κίωνων κείνται ἐνθὲν καὶ ἐνθεν κατὰ τὴν ἀγρῶσαν πρὸς τὸ Τηγάνιον ὁδὸν (ἰδὲ Πανδώρας φυλ. 101 σελ. 540—543).

Ὁ δὲ Θεμισταγόρας παρὰ Σ. Βυζαντίου ἐν λ. Χήσιον γράφων περὶ αὐτῆς λέγει· « Ἀστυπαλαία μοῖρα τῆς Σάμου αὕτως καλεῖται, ὅτι Προκλῆς καὶ Τερμόριον ἀποικίαν στείλαντες εἰς Σάμον, πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας Κόρας κωνονίαν θέμενοι, ὤκησαν παρὰ τὸν Χήσιον ποταμὸν, καὶ εἰς δύο φυλάς τὴν πόλιν διένειμαν, ὡς τὴν μὲν Χησίαν ὀνόμασαν ἀπὸ τοῦ Χησίου ποταμοῦ παρκευμένου τῇ πόλει, τὴν δὲ Ἀστυπαλαίαν, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ἐκείσε ὄντος ἄστεος. »

ΜΕΝΕΚΛΗΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥ(Σ)
ΘΥΡΕΑΜΑΧΙΑΙ
ΜΕΝΕΚΛΗΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥ(Σ)
ΔΟΛΙΧΩΙ
ΖΩΙΛΟΣ ΖΩΙΛΟΥ
ΣΤΑΔΙΩΙ
ΖΩΙΛΟΣ ΖΩΙΛΟΥ
ΕΜΒΟΛΙΜΟΥ
ΚΑΤΑΠΑΛΤΗ
ΒΙΩΝ ΖΩΙΛΟΥ
ΑΚΟΝΤΙΩΙ
ΑΠΑΤΟΥΡΙΟΣ ΜΙΝΝΙΩΝΟΣ
ΤΟΞΩΙ
ΝΕΩΝ ΔΙΩΝΟΣ
ΟΠΛΟΜΑΧΙΑΙ
ΜΕΝΕΚΛΗΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥ(Σ)
Θ(Υ)ΡΕΑΜΑΧΙΑΙ
ΑΡΙΣΤΗΜΟΣ ΘΝΑΣΑΝΔΡΟΥ
ΔΟΛΙΧΩΙ
ΖΩΙΛΟΣ ΖΩΙΛΟΥ
ΣΤΑΔΙΩΙ
ΖΩΙΛΟΣ ΖΩΙΛΟΥ

.....

Β.

..... ΟΙ
ΜΑΝΕΚΛΗΣ ΦΙΛΟ(ΚΡΑΤ)ΟΥ(Σ)
ΘΥΡΕΑΜΑΧΙΑΙ
ΜΕΝΕΚΛΗΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥ(Σ)
ΔΟΛΙΧΩΙ
ΖΩΙΛΟΣ ΖΩΙΛΟΥ
ΕΜΒΟΛΙΜΟΥ ΤΡΙΤΟΥ
ΚΑΤΑΠΑΛΤΗ
ΔΗΜΑΙΝΕΠΟΣ ΔΗΜΑΙΝΕΠΟΥ
ΑΚΟΝΤΙΩΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ ΔΙΑΦΑΝΟΥ
ΤΟΞΩΙ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΙΣΕΟΥ
ΟΠΛΟΜΑΧΙΑΙ
ΜΕΝΕΚΛΗΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥ
Θ(Υ)ΡΕΑΜΑΧΙΑΙ
ΠΕΡΙΓΕΝΗΣ ΠΕΡΙΓΕΝΟΥ ΕΦΕΣΙΟΣ
ΔΟΛΙΧΩΙ
ΖΩΙΛΟΣ ΖΩΙΛΟΥ
ΣΤΑΔΙΩΙ
ΖΩΙΛΟΣ ΖΩΙΛΟΥ
ΕΜΒΟΛΙΜΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
ΚΑΤΑΠΑΛΤΗ
ΝΕΩΝ ΔΙΩΝΟΣ
ΑΚΟΝΤΙΩΙ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΙΣ(Ε)ΟΥ
ΤΟΞΩΙ

ΔΗΜΑΙΝΕΤΟΣ ΔΗΜΑΙΝΕΤΟΥ
 ΟΠΛΟΜΑΧΙΑΙ
 ΜΕΝΕΚΛΗΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥ
 ΘΥΡΕΑΜΑΧΙΑΙ
 ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΗΣ ΔΙΑΦΑΝΟΥ
 ΔΟΛΙΧΩΙ
 ΖΩΙΛΟΣ ΖΩΙΛΟΥ
 ΣΤΑΔΙΩΙ
 ΖΩΙΛΟΣ ΖΩΙΛΟΥ

Γ'.

... ΣΤΙΜΟΣ (ΓΟΡΓΙΟΥ)
 ΘΥ(ΡΕ)ΑΜΑΧΙΑΙ
 ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΗΣ ΔΙΑΦΑΝΟΥ
 ΔΟΛΙΧΩΙ
 ΖΩΙΛΟΣ ΖΩΙΛΟΥ
 ΣΤΑΔΙΩΙ
 ΖΩΙΛΟΣ ΖΩΙΛΟΥ
 ΚΥΑΝΟΦΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΠΑΤΟΥΡΙΩΝΟΣ
 ΚΑΤΑΠΑΛΤΗ
 ΝΕΩΝ ΔΙΩΝΟΣ
 ΑΚΟΝΤΙΩΙ
 ΒΙΩΝ ΖΩΙΛΟΥ
 ΤΟΞΩΙ

ΔΟΣΙΘΕΟΣ ΔΟΣΙΘΕΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ
 ΟΠΛΟΜΑΧΙΑΙ
 ΜΕΝΕΚΛΗΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥ(Σ)
 ΘΥΡΕΑΜΑΧΙΑΙ
 ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΑΡΧΙΝΟΥ
 ΔΟΛΙΧΩΙ
 ΖΩΙΛΟΣ ΖΩΙΛΟΥ
 ΣΤΑΔΙΩΙ
 ΖΩΙΛΟΣ ΖΩΙΛΟΥ ΠΟΣΕΙΔΕΩΝΟΣ
 ΚΑΤΑΠΑΛΤΗ
 ΔΗΜΑΙΝΕΤΟΣ ΔΗΜΑΙΝΕΤΟΥ
 ΑΚΟΝΤΙΩΙ
 ΗΡΑΚΛΕ(Ι)ΔΗΣ ΗΡΑΚΛΕ(Ι)ΔΟΥ
 ... ΙΜΟΣ ΓΟΡΓΙΟΥ
 ΟΠΛΟΜΑΧΙΑΙ
 ΜΕΝΕΚΛΗΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥ(Σ)
 Θ(Υ)ΡΕΑΜΑΧΙΑΙ
 ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΗΣ ΔΙΑΦΑΝΟΥ(Σ)
 ΔΟΛΙΧΩΙ
 ΖΩΙΛΟΣ ΖΩΙΛΟΥ
 ΣΤΑΔΙΩΙ
 ΖΩΙΛΟΣ ΖΩΙΛΟΥ

Δ'.

ΠΑΤ... (ΑΓ)ΩΝΟΘΕΤΕΙ ΑΡΧΕΙΩ ΣΚΡ
 (ΑΝΔΡ)ΩΝ ΑΥΛΗΤΑΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
 ... ΤΟΥ ... ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ ΜΕΛΑΝΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ ΑΥΛΗΤΑΙΣ
 ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ... ΑΚΕΣΤΑΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΟ
 ... ΣΤΑΣ ΤΡΑΓΩΔΩΝ ΚΑΙ ΚΩΜΩΔΩΝ
 ... ΛΙΟΣ... ΟΙΣΟΥ ΣΩΣΙΒΙΟΣ ΦΙΛΟΣΕΝΟΥ
 [ΕΝΙΚΑ
 ... ΕΡΙΑΙΟΣ ΚΩΜΩΔΩΝ ΣΩΣΙΒΙΟΣ

Ἡ πλάξ αὕτη περιέχει καὶ ἑτέρας δέκα σειρὰς ὁμοίας τούτων ἐρθαρμέναις, ἐφ' ὧν διακρίνονται αἱ λέξεις «ΠΑΙΔΩΝ ΑΥΛΗΤΑΙΣ, ΑΝΔΡΩΝ ΑΥΛΗΤΑΙΣ, ΑΡΤΕΜΙΩΝΟΣ, ΕΝΙΚΑ, ΕΠΑΙΝΕΤΟΣ, ΤΡΑΓΩΔΩΝ καὶ αὐταὶ ἐν μέρει ἑλλειπεῖς.

Σημειωτέον ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ θεσεὶ μεταξὺ ἐρειπίων ὁ Ριχάρδος Ποκόκιος (Richard Pocock) ἀνεκάλυψε τὸ 1739 καὶ ἐξέδωκε κεφαλαίως γράμμασιν ἐπιγραφὰς τινὰς, ἃς μετετόπισεν ὁ Δ. Βοίτχιος V. III p. 212—213.

Σύρος, 20 Νοεμβρίου 1858.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΡΗΤΙΚΙΔΗΣ.

ΑΠΟΔΗΜΗΤΟΥ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ.

—οοο—

(Συνέχ. τῆς φυλλῆδ. 214, 215, 217, καὶ 218.)

Θελεὶ νὰ μάθῃ ὅστις δὲν ἐπισκέφθη ποτὲ τὸ Λονδῖνον τί πάσχει ὁ ἐρχόμενος ἐνταῦθά, ἔστω καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς μεγάλης πόλεως τῶν Παρισίων, οὐ μόνον κατὰ πρῶτον ἀλλὰ καὶ δεύτερον καὶ τρίτον; ἃς φαντασθῇ πτηνὸν χωρισθὲν ἀπὸ τῶν συντρόφων, ἀποπλανηθὲν τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀμύχανον πετώμενον εἰς τοὺς ἀέρας, ἢ ναυσιπόρον κυμαινόμενον ἐντὸς σκαφιδίου ἐν μέσῳ πελάγους ἀγανοῦς. Ταιαύτη καὶ τοῦ ξένου ἡ κατάστασις ἐντὸς τοῦ δευτέρου ἐκείνου ὠκεανοῦ τοῦ καλουμένου Λονδῖνον. Βοή ἀδιάκοπος ὡς βόας θαλάσσης προσβάλλει νυκθήμερον τὰς ἀκοὰς του, καὶ ἡ βοή αὕτη ἀκουομένη πάντοτε βαθεῖα, ὡς ὅτε οἱ ἀνεμοὶ ἐξορμῶσι μνηκώμενοι ἐκ τῶν γαλκίνων τειγῶν τοῦ λιόλου, θορυβοῦσι καὶ εἰς ἑκτασιν ρίπτουσιν αὐτόν. Ὄταν ἐξέρχεται εἰς τὴν ὁδὸν ἀπαρεῖ παῦ νὰ στρέψῃ τὸ βῆμα οἱ τροχοὶ τῶν ἀναριθμητῶν ἀμαζῶν ἀπειλοῦσιν ἀενάως αὐτόν, καὶ πόλλάκις κινδυνεύει κατὰ τὰ παράδια νὰ παρασυρθῇ ὑπὸ τῶν ὄχλων, ἀναβαινόντων καὶ καταβαινόντων δίπην χειμάρρου.

Δὲν εἶναι δὲ ἀπέραντος ἡ ἑκτασις τῆς πόλεως μόνον διότι περιέχει δύο καὶ ἥμισυ ἑκατομμύρια κατοίκων, ἀλλὰ καὶ διότι οἱ Ἄγγλοι ἀγαπῶσι νὰ διακένωσιν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐν Ἑλλάδι, εἰς ἰδιαιτέρας οἰκίας ἢ συμβίωσις πολλῶν οικογενειῶν δὲν ἀρέσκει εἰς αὐτοὺς· ὅθεν αἱ οἰκίαι εἶναι μὲν πολυόροφοι ἀλλὰ στεναί, εὐρυχωρίαν συνήθως ἔχουσαι διὰ μίαν οἰκογένειαν· ἐνῶ εἰς τὰς μεγάλας πόλεις τῆς λοι-